

Superior. Continguts combinats. Dictat 35

A Odicats 99/035C

Nova York

Tots els homes duen capells de feltre gris. Al replà de cada pis, en sortint de l'ascensor, sentim el carrisquig i el gong de metall de les màquines d'escriure engegades. L'edifici és antic, desballestat de grandària: quaranta pisos, en una foscor de pel·lícula expressionista, àrida als murs que evoquen la pell de la terracota. Als dalts hi ha una claror vermella, que esdevé groga quan toca el cimall, tallat a pic, de l'edifici del costat. La llum és càlida, com si sortís del cor d'una salamandra encesa; o, més aviat, el cutis de la llum sembla càlid al tacte visual, a la làmina sensible dels ulls. Cecs, els ascensors pugen i baixen sense ningú en l'esgarrifança del gratacel buit. En fer-se de nit, cada vidre lluu com un caramell de glaç; la nit de Nova York és electrificada, sota l'explosió silenciosa de la neu. Als clubs nocturns, les dones duen escots quadrats a l'esquena i els homes van vestits d'etiqueta, amb copalta i corbatí. És la nit dels saxofonistes. O bé, més llampant i ventissa, és la nit del teatre i el saló i l'hotel sota els focus papallonejants de claredats espesses.

GIMFERRER, P. *Fortuny*. Barcelona: Planeta, 1983, pàg. 65. [Fragment adaptat]

Sota de cada línia podeu trobar totes les variacions possibles de puntuació. Cal que tingueu en compte els símbols següents:

- ∅ : Pot anar sense signe de puntuació
- // : Punt i a part
- = : Punt i seguit
- : Relació amb un altre signe de puntuació